

9.3.1886: Ο ΕΡΡΙΚΟΣ ΒΟΥΛΒΕΡ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΟΣ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ

Στις 9 Μαρτίου 1886 ανελάμβανε ως νέος Υπάτος Αρμοστής της Κύπρου ο Σερ Ερρίκος Βούλβερ (H.E. Bulver).

Ο Βούλβερ, που δεν ήταν στρατιωτικός, όπως συνέβη με τους δυο προηγούμενους Αρμοστές, έφθασε σε μια πολύ δύσκολη περίοδο για το νησί καθώς οι Κύπριοι, αφού ανέκαμψαν από την τουρκοκρατία και ενθαρρυσμένοι από το γεγονός ότι δεν φαινόταν στο άμεσο μέλλον ότι οι Άγγλοι θα εγκατέλειπαν το νησί, για να το επιστρέψουν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία και πάλι, ενέτειναν τους αγώνες τους για βελτίωση των συνθηκών ζωής, αλλά και προώθηση-τουλάχιστον από τους χριστιανούς-του αιτήματος για την Ένωση με την Ελλάδα.

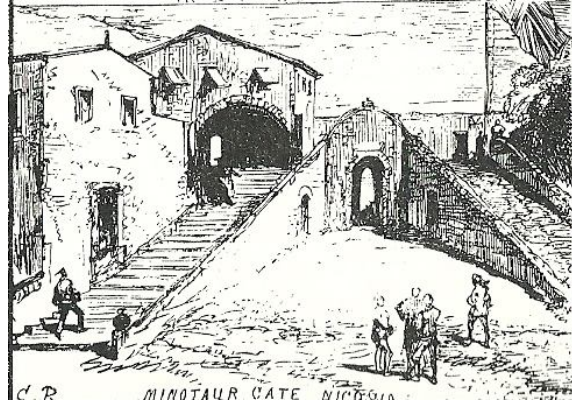
Μόλις πάτησε το πόδι του στην Κύπρο ο Βούλβερ η εφημερίδα "Σάλπιγξ" της Λεμεσού τον υποδεχόταν με μια μακροσκελέστατη ανοικτή επιστολή στην οποία του παρέθετε τα προβλήματα που αντιμετώπιζε ο κυπριακός λαός και τον καλούσε να διορθώσει τα καλώς έχοντα:

" Εξοχώτατε,

Εκ των σπλάχνων του λαού, του οποίου την τύχην ενεπιστεύθη σοι η Α.Μ. η σεπτή Ανασσα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μ. Βρετανίας μιάς και αποτείνεται σοι φωνή το ευ παρέστης.

Κατά τοσούτον δ' η φωνή αύτη είνε ζωηρά και ειλικρινής, όσον εν τω προσώπω υμών τω βαθείαν πείραν κεκτημένω εκ των πολυετών ανά τας διαφόρους της Αγγλίας αποικίας διοικήσεων διορά και ελπίζει πολλών πλημμελώς εχόντων την διόρθωσιν και της οδυνηράς αυτού τύχης την βελτίωσιν. Καίτοι λοιπόν είστε τρίτος Αρμοστής της νήσου, ο λαός, όμως δικαίως δύναται να θεωρήση ημάς πρώτον, καθ' όσον οι προ υμών Κυβερνήσαντες την νήσον άνδρες άλλως επίσημοι και μεγάλην στρατιωτικήν αξίαν έχοντες, εν ελαχίστω μέτρω ήσαν εξησηκήμενοι περί την πολιτικήν διαχείρισιν, ως η νυν κατάστασις της Κύπρου δύναται να βεβαιώση Πέπτοιθε λοιπόν ο λαός εφ' υμάς και επί την διοικητικήν πείραν σας, τοσούτω μάλλον όσω φρονεί ότι κατά τας μετά διαφόρων λαών συμβιώσεις σας απεβάλετε και μέγα μέρος του αγγλικού εκείνου αγερώχου όπερ ως σκληρός φραγμός τιθέμενον μεταξύ αρχόντων και αρχομένων αποδίδωσιν εις πάντα κυβερνήτην, τον χαρακτήρα σκληρού και δεσποτικού τυράννου και κωλύει πάσαν του λαού μετ' εκείνου συνάφειαν.

Ο ευάγωγος ήρεμος και εργατικός λαός της Κύπρου, εξοχώτατε, ουδέν άλλοτο γε νυν έχον, απαιτεί παρά της Κυβερνήσεως του ειμή ευνομίαν και ευημερίαν συνεπαγομένην την ασφάλειαν ζωής και περιουσίας. Και όσον μεν αφορά το πρώτον μ' όλον τον λαβύρινθον των επικρατούντων νόμων δεν υπάρχουν πολλάι αφορμαί παραπόνων καθότι τα δικαστήρια εβελτιώθησαν και δικαστών κατά το μάλλον και ήττον νομομαθών και αμερολήπτων ευμοιρούμεν. Μίαν μόνην παρατήρισιν ως προς τούτο δυνάμεθα να κάμωμεν την εξής: Πώς ενώ τόσα αυστηρά ποινικά μέτρα λαμβάνονται εναντίον φονέων και κλεπτών, οι φόνοι, απεναντίας και αι κλοπταί πολλαπλασιάζονται οσημέραι και εν αυταίς ακόμη τας πόλεσι προ των ομμάτων ούτως επείν της Αστυνομίας. Το αίτιον του φαινομένου τούτου απόκειται υμίν να

Η Πύλη Πάφου στα τείχη της Λευκωσίας, σε γκραβούρα του 1878

ερευνήσητε και ανακαλύψητε, διότι και απέχομεν προς το παρόν να διατυπώσωμεν την περί τούτου γνώμην πολλών εντριβών περί τα τοιαύτα.

Όσον δ' αφορά την ευνομίαν της νήσου απέχομεν πολύ εισέτι, εξοχώτατε, της ευτυχούς εκείνης περί τα τοιαύτα ημέρας καθ' ην να

2011: Πιόλη Πάφου, Λευκωσία

μακαρίζομεν την ώραν καθ' ην ενεργήθη υπό της Τουρκίας εις την Αγγλίαν μεταβίβασις της νήσου ημών.

Εκτός των προς τούτο παρεμπιπτόντων φυσικών κωλυμάτων των σχετικών ολιγίστων κατά το οκταετές διάστημα της αγγλοκρατίας, πλείστα όσα και εκ μέρους της Κυβερνήσεως παρεμβάλλονται βαρέα και δυσφόρητα βάρη προς τα οποία μη δυνάμενος να ανθέξη ο κτηματίας, ο τεχνίτης, ο έμπορος και προ πάντων ο γεωργός, αποθαρρύνεται απελπίζεται και συγκρίνω την επί Τουρκίας θέσιν και κατάστασιν του προς την νυν, ευρίσκει και τούτο βεβαίως δεν περιποιεί τιμήν εις την Αγγλίαν, ευτυχεστέραν και ασφαλεστέραν την πρώτην.

Του κτηματίου οι φόβοι εδιπλασιάσθησαν ως εκ της υπέρ το δέον αδίκου και αυθαιρέτου εκτιμήσεως των καταστημάτων του, ενώ ουδεμίαν έχει πλείονα της επί Τουρκίας απολαβήν.

Του τεχνίτου παντός σχεδόν κλάδου η τιμή και το ποσόν του προϊόντος της τέχνης του εσμικρύνθη κατά πολύ ως εκ της εκ του εξωτερικού εισαγωγής ετοιμών εκ πάντων σχεδόν των ειδών οίον υποδημάτων, φορεμάτων, επίπλων κλπ ενώ και ούτος φορολογείται σήμερον φόρους επιτηδεύματος δημοτικούς πολύ περισσότερον ή επί Τουρκίας.

Του εμπόρου εμψυχωθέντος κατ' αρχάς και εξελθόντος του περιωρισμένου, αλλ' ασφαλούς κύκλου εις ον πρότερον ευρίσκετο, το χρηματικόν κεφάλαιον μικρόν προς μικρόν εξέλιπε τέλειον σχεδόν καθ' ότι είνε σήμερα αναγκασμένος να πληρώνη τόκους εις τας τραπέζας, ενώ τα κέρδη αναλόγως των κεφαλαίων είνε ασήμαντα, προς δε και φόρους βαρείς πληρώνει και κερδοζημιών όλως φανταστικών.

Περί δε γεωργών τι πρώτον τι δ' ύστατον είπωμεν;

Ο δυστυχής αμπελοργός ο αιωνίως βασανιζόμενος διά του ζηνζιριέ και έχων πάντοτε επί την πάσαν εργασίαν του τραχείς και βαρβάρους υπαλλήλους οίτινες караδοκώσι την περίπτωσιν διά να πωλήσωσιν εκδούλευσιν εις την Κυβέρνησιν και να φανώσι ότι δήθεν είνε αυστηροί εις το έργον των, να προδώσωσι τον μεν και τον δε ότι δήθεν έκρυσσε κρασί διά να πληρώση δεκάλιρα και εικοσάλιρα πρόστιμα, εις τοσαύτην απελπισίαν έφθασεν ώστε να αφήση την άμπελον του έρημον.

Ο τάλας γεωργός των σιτηρών, του οποίου το προϊόν αρπάζουν εξ' αυτών των αλωνίων σκληροί τοκογλύφοι εις τρόπον ώστε και εν μεγίστη ευτυχία του προϊόντος του δεν του μένει να διατηρηθή ολόκληρον το έτος και να έχη σπόρον διά το ερχόμενον έτος, ο έχων πάντοτε άνωθεν του τον δικασιστήν ως εφιάλτην κατά την θέλησιν του οποίου δύναται να εργασθή ο αναγκαζόμενος να πληρώνη και με τόκους και με πρόστιμα την δεκάτην του εις τιμήν πολλακίς διπλασίαν εκείνης καθ'ην επώλησε το όλον προϊόν του προτιμά σήμερον να αφήση χέρσον τον αγρόν του και να γείνη εργάτης.

Ταύτα πάντα εξοχώτατε, εάν μετ' επιμελείας ποιήσητε τας ερεύνας σας θα πληροφορηθήτε ότι δεν είναι καθόλου υπερβολικά.

Ισως εν τισι να πταίει τόσον η κυβέρνησις του τόπου, αλλά τις πταίει εις την κατά τοσοούτον αύξησιν των φόρων παντός είδους; Τις πταίει εις τας υπό του ιδaré εξογκωμένας πάντοτε εκτιμήσεις των τε οίνων και των σιτηρών, αζιωμένας δήθεν επί των τιμών καθ' ας πωλούνται εις τας πόλεις χωρίς να λαμβάνωνται υπ' όψιν τα τόσα έξοδα, αι φθοραί και τα αγώγια, τα οποία απαιτούνται εις το να κατέλθη το προϊόν οιονδήποτε εις τας πόλεις να πωληθή;

Εις πάντα ταύτα φρονούμεν και δικαίως νομίζω ότι μόνη η Κυβέρνησις πταίει και τούτων όλων την διόρθωσιν αναμένει παρ' υμών ο λαός της Κύπρου, όστις υπό το κράτος τοιαύτης πεπιοθήσεως αναφωνεί σοι το ευ παρέστης.